

[Stinus]

virksomhed, hvad enten den er direkte eller indirekte. Det radikale venstre har aldrig godkendt nogen form for terrorvirksomhed, heller ikke den, der gik forud for oprettelsen af staten Israel.

Vi er heller ikke enige med hr. Arne Melchior og centrum-demokraterne om den negative holdning til FN, det FN, som i øvrigt med en generalforsamlingsbeslutning i 1948 oprettede staten Israel. Det radikale venstre mener, at FN skal styrkes på enhver tænkelig måde, og det sker bl. a. og først og fremmest ved, at FNs medlemslande efterlever FNs beslutninger; det gælder både Sydafrika, Israel og Sovjetunionen.

Det af hr. Kjærulff-Schmidt fremsatte dagsordensforslag vil det radikale venstre stemme imod. Hr. Lasse Budtz har også stillet et dagsordensforslag om Danmarks tilhørsforhold til NATO. Danmark er med i både EF og NATO, det er en kendsgerning. Vi finder imidlertid, at den foreslåede dagsorden er udtryk for en tillidserklæring til EF og NATO, som det radikale venstre ikke er enig i på alle områder. Det ligger efter vor opfattelse i ordet »bekræfter«. Det radikale venstre ville være parat til at acceptere den foreslåede dagsorden, såfremt der stod »konstaterer« i stedet for »bekræfter«, idet vi altså mener, at der i ordet »bekræfte« ligger en tillidserklæring.

Vi finder i øvrigt, at det havde været rigtige som afslutning på en debat som denne at vedtage en dagsorden med et konstruktivt indhold – det kan man jo ikke sige den foreslåede dagsorden har – en dagsorden, som f. eks. pålagde den danske regering inden for det vesteuropæiske samarbejde, EF og NATO, at arbejde for at hindre øget oprustning i Europa, for en udvidet dialog med de østeuropæiske lande om konkrete nedrustnings-skridt, for en mere positiv EF-holdning til udviklingslandene osv. Den nu foreslåede dagsorden indeholder intet af dette, og derfor vil et flertal af den radikale folketingsgruppe unnlade at stemme for den, mens de øvrige vil stemme imod.

Og vi skal nok forblive i hovedstrømmen af dansk politik alligevel. Hr. Christophersen skal ikke være bekymret for os af den grund. Vi nærer fuld tillid til vælgerne.

Arne Melchior (CD):

Ja, også denne gang en replik. Først til hr. Stinus om PLO. Hr. Stinus modsagde ikke min oplysning om, at PLO direkte og bevidst – økonomisk, gennem våben og gennem træning – understøtter antisemitisk foretagsomhed rundt omkring i verden. Ergo kan man ikke samtidig gå ind for, at man skal forhandle fred med PLO, og sige, at man tager afstand fra antisemitisme. De to ting kan ikke bringes til at rime sammen.

Så er hr. Stinus naturligvis ikke skeptisk over for FN. Nej, det er klart, han er jo formand for det danske FN-forbund, hvad jeg i øvrigt finder højst kritisabelt og uheldigt for FN-forbundet. Et folketingsmedlem, endda et folketingsmedlem, som meget ofte står uden for et consensus eller det store flertal i den danskførte udenrigspolitik, synes jeg ikke forbundet kan være tjent med, men det må forbundet og hr. Stinus jo afklare med hinanden.

Udenrigsministeren sagde, at han husker fra sin DSU-tid de tre hjørnestene, hovedhjørnestene, var det vist. Der er tre hjørnestene, det er troen og håbet og kærligheden; står der vist i sangen. Det forekommer mig, de to af hjørnestenene, nemlig EF og NATO, er realistiske hjørnestene, som man kan bygge noget på, som man kan støtte sig på, men det forekommer mig lige så klart, at man ikke kan bygge på FN på tilsvarende måde, fordi medlemskabet af FN er og ifølge sagens natur må være og fortsat vil vedblive med at være uforpligtende.

Hr. Lasse Budtz delte jo mit suk over FNs uformåenhed. Han sagde så ganske vist, at FN gør mange gode ting gennem sine underorganisationer. Ja men det har jeg sandelig også sagt. Jeg har lige genlæst, hvad jeg har sagt. Jeg har sagt mange positive ting om FN, bl. a. at: havde vi ikke et FN, måtte vi opfinde et, så måtte vi organisere et. Jeg har sagt, at FN udfører masser af velsignelsesrige gerninger. Så er det vistnok sagt.

Men så må jeg samtidig have lov til at gøre opmærksom på, at jeg tror, det er vigtigt, at ingen dansk udenrigsminister mere bygger på FN lig med NATO og EF, og den dagsorden, som udenrigsministeren jo må have godkendt, inden hans partifælle har fremsat den her, taler jo sit tydelige sprog om det. Hvad er det, vi bekræfter? Det er vort tilhørsforhold til NATO og til EF, for det er dem, vi bygger vor udenrigspolitik på.